

Državno-politički algoritam¹ države Srbije prema državi Bosni i Hercegovini u procesu “Svesrpski sabor srpskog naroda, Republike Srbije i Republike Srpske”

“Svesrpski sabor srpskog naroda, Republike Srbije i Republike Srpske” (Sabor), na tehno-birakratskoj i autokratskoj liderskoj osnovi, političkog i vjerskog djelovanja inicijatora i organizatora (lideri: Aleksnadar Vučić, Milorad Dodik i Patrijarh Porfirije), održan je 08. 6. 2024. godine u Beogradu. Tom prilikom, Sabor je u Palati Srbije **proglasio** svoj prvi dokument: “**Deklaracija o zaštiti nacionalnih i političkih prava i zajedničkoj budućnosti srpskog naroda**” (Deklaracija), a istu su **usvojile** dvije vlade u prisustvu pomenutih lidera. Naknadno, Deklaraciju su **usvojile narodne skupštine Republike Srpske i Republike Srbije** (02.7.2024. godine i 31.7.2024. godine). Ovim dokumentom, Sabor konstituiše “**Nacionalni savet srpskog naroda**” (Nacionalni savet), koji je zadužen za koordinaciju, praćenje i izvršavanje akata Sabora i sopstvenih akata.

Tekst je prezentiran u dva dijela: (I DIO) Analiza značenja, sadržaja i karaktera Sabora, Deklaracije i Nacionalnog saveta i (II DIO) Državno-politički algoritam.

I DIO

A) Svesrpski sabor srpskog naroda, Republike Srbije i Republike Srpske

1. Naziv Sabora sadrži riječi “**svesrpski sabor**” u značenju sabor svih Srba i riječi “**srpskog naroda**” u značenju Srbi Republike Srbije (RS) i Entiteta Republika Srpska (ERS). Zašto “Svesrpski sabor”, a ne “Srpski sabor”?

Odgovor je sadržan u Deklaraciji (http://www.parlament.gov.rs/Deklaracija_RS13-24) tačka: 6. i 7., gdje je konstatovano da postoje istorijske podjele unutar srpskog naroda, i gdje se očekuje realizacija procesa “**nacionalnog pomirenja i prevazilaženja istorijskih podela unutar srpskog naroda**”. Jasno je, da su riječi “nacionalnog pomirenja” u značenju državnog pomirenja, a riječi “srpskog naroda” u značenju etničke nacionalnosti – vidi tačku B) 3.). Osim toga, u značenju “državnog” navedeno je i “*neophodnost srpskog nacionalnog okupljanja*”, kako bi se “*razmatrala najvažnija nacionalna pitanja ujedinjeno uz učešće predstavnika Republike Srbije i Republike Srpske...*”. Dakle, prema suštini sadržaja ovaj sabor je Sabor srpskog naroda, Republike Srbije i Republike Srpske, a sve ostalo je samo zavjesa za skrivanje suštine. Kakogod, naziv Sabora je takav kakav jeste, a i suština Sabora, svakako.

2. Naziv Sabora sadrži imenicu “**sabor**”, što po definiciji znači “narodni skup, okupljanje s ciljem usaglašavanja stavova i mišljenja” ili je “skup izabраних predstavnika naroda”. U državotvornom smislu “sabor” je skupština ili parlament (engl. parlament, council, assembly), čije članove bira građanstvo ili članstvo kad su u pitanju NGO, udruženja, fondovi, crkve, vjerske zajednice itd.

Ovaj sabor nije ništa od naprijed navedenog, a jasno je da se “saborovalo” u dva ekstremno različita dijela sa različitim sadržajima, a to su: (1) van Palate Srbije - prema organizovanim i ostvarenim događajima (kulturno-umjetnički program, nadlijetanje pet migova, karneval brodova na Savi, fudbalska utakmica Srbija-Švedska na video-bimu...), to je **narodno veselje (teferič)**, uz crkveni sadržaj (običaji, vjeroispovjesti...) i (2) u Palati Srbije - državotvorni sadržaj sa prepoznatljivim elementima međunarodnih odnosa, gdje je jedna država RS i jedan entitet, države Bosne i Hercegovine (BiH). ERS nije država, a što je utvrđeno Ustavom BiH. Uz to, prema Ustavu RS međunarodni odnosi (spoljna politika) “...почива на општепризнатим принципима и правилима међународног права”, a što je na isti način regulisano u državi BiH.

3. Prema nazivu Sabora, isti se isključivo odnosi na srpski narod u RS i ERS, a što je jasno utvrđeno u nazivu istog u preambuli Deklaracije: “**SVESRPSKI SABOR SRPSKOG NARODA, REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE SRPSKE**”. Naziv Sabora jasno pokazuje na koga se odnosi, i na koje države, a to je: (1) srpski narod u RS i ERS i (2) državu RS i jedan entitet države BiH. Razlika sigurno postoji, jer je u članu 1. Ustava RS utvrđeno: “Република Србија је држава српског народа и свих грађана који у њој живе...” Suprotno tome, u BiH ne postoji država, kao ni jedna društveno-politička zajednica srpskog naroda. BiH je multietnička država, kao i sve njene unutrašnje organizacijske jedinice (entiteti, kantoni i općine).

B) Deklaracija o zaštiti nacionalnih i političkih prava i zajedničkoj budućnosti srpskog naroda

1. Sabor je **proglasio**, a dvije vlade istovremeno (08. juni 2024. godine) **usvojile** Deklaraciju, kojom je Sabor, kako je navedeno, usvojio **zaključke, stavove i ciljeve**. Deklaracija je međunarodnog karaktera i državno-političkog sadržaja, koju su potpisali državni funkcioneri RS i neovlašteni entitetski funkcioneri ERS iz države BiH: Predsednik RS (Aleksandar Vučić) i Predsednik ERS (Milorad Dodik), zatim predsjednici, potpredsjednici i članovi Vlade RS i Vlade ERS, predsjednici, potpredsjednici i narodni poslanici Narodne skupštine RS i Narodne skupštine ERS. Istu su predsjednici vlada RS i ERS prosljedili na usvajanje u narodne skupštine RS i ERS (usvojena je: 02.7.2024. godine i 31.7.2024. godine). Ove međunarodne aktivnosti su usuprotnosti sa ustavno-pravnim poretkom BiH i RS. U kontekstu neustavnog ponašanja ERS, važna je činjenica: “Djelimičnom odlukom Ustavnog suda BiH” br. U-5/98 od 17. 8. 2000. godine (pogledaj dio: III. Suština zahtjeva, A. U pogledu Ustava Republike Srpske, tačka 17.,18., te tačku 19.: “Prema tome, tačka 16. člana 68. Ustava RS je neustavna”), koju je ERS provela de jure, a de facto, očigledno istu ruši. Neustavne aktivnosti ERS u pogledu Deklaracije se odnosi na Međunarodnu konvenciju o uklanjanju svih oblika rasne diskriminacije, član 1. stav 1. i stav 4. (Aneks I tačka 6. Ustava BiH).
2. Srpska pravoslavna crkva (RS i BiH), predvođena Patrijarhom Porfirijem, za sve navedene državno-političke aktivnosti, je dala podršku putem blagoslova, te molitveno i saborno učešće, što je u suprotnosti sa Osnovnim ugovorom između Bosne i Hercegovine i Srpske pravoslavne crkveⁱ, kao i sa Zakonom o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegoviniⁱⁱⁱ. Te aktivnosti Srpske pravoslavne crkve su u suprotnosti i sa Ustavom RS, gdje je jasno navedeno da je RS svetovna država, a “Цркве и верске заједнице су одвојене од државе”.
3. “Deklaracija o zaštiti nacionalnih i političkih prava i zajedničkoj budućnosti srpskog naroda” se odnosi, prema sadržaju i nazivu, na: (1) **državno-političku nacionalnost**, (država), prema značenju riječi u nazivu: *“nacionalnih i političkih prava”* i (2) **etničku nacionalnost** (narod sa zajedničkim etničkim identitetom), prema značenju riječi u naziv: *“zajedničku budućnost srpskog naroda”*. Dakle, Deklaracija se odnosi na: zaštitu državnih (“nacionalnih”) prava RS, a ne i ERS, jer nije država, a time se ruši ustavno-pravni poredak BiH. Deklaracija je usmjerena na *“zajedničku budućnost srpskog naroda”* u RS i ERS (prema nazivu Sabora), i usuprotnosti je sa multietničkim statusom i odnosima naroda u BiH, te je diskriminirajuća, kako je navedeno u pomenutoj odluci Ustavnog suda BiH (prethodna tačka 2.). Nadalje, termin “nacionalni” u značenju “državni” se nedvosmisleno i jasno koristi u RS, kao npr: Strategija nacionalne bezbednosti, Nacionalni zavod za zapošljavanje, nacionalna penzija, nacionalna reprezentacija i sl. i to se nigdje ne izjednačava sa terminom “etnička nacionalnost” u značenju “narod”, kao što je npr. nacionalna manjina.
4. Državotvorni sadržaj Deklaracije u odnosu na državu BiH se odnosi, između ostalog, i na sljedeće:
  - (Preambula) Deklaracija se proglašava “U ime Republike Srbije i Republike Srpske...”, a istu proglašavaju Predsjednik RS i Predsjednik ERS...predsjednici i članovi vlada, poslanici narodnih skupština i ostali.
  - (Čl. 2.) Sabor konstituše “Nacionalni savet srpskog naroda, koji je zadužen za koordinaciju, praćenje i izvršavanje akata Svesrpskog sabora, kao i sopstvenih akata”.
  - (Čl. 3.) Nacionalni savet srpskog naroda čine: Predsednik Republike Srbije, Predsednik Republike Srpske, Predsednik Narodne skupštine Republike Srbije, Predsednik Narodne skupštine Republike Srpske, Predsednik Vlade Republike Srbije, Predsednik Vlade Republike Srpske, Ministar spoljnih poslova Republike Srbije...”. Jasno, Nacionalni savet je postavljen kao nadvlast (superiorna vlast) nad vlastima RS i ERS, i direktno nad vlastima BiH, čija se vlast (Institucije BiH) ovdje svjesno programski ruši. Sve ovo je očigledna i jaka politička pretpostavka za izdvajanje vlasti ERS iz BiH i pripajanje vlastima RS, što predstavlja direktni udar na ustavno-pravni poredak države BiH, njen suverenitet i teritorijalni integritet.
  - (Čl. 18.) Opšti okvirni sporazum za mir u Bosni i Hercegovini nije “Dejtonski mirovni sporazum”, već kako je i napisano “...sporazum za mir...”. Mirovni sporazumi imaju posebnu formu, gdje se naglašeno navodi ime agresora i ime napadnutog, povlačenje agresora sa teritorije napadnutog, iznos ratne štete ili potreba procjene iste, te obaveza agresora za nadoknadu štete, zatim ne miješanje u unutrašnje odnose napadnute države^{iv} itd.

Termin i pravni status “konstitutivni narodi” nije nikad i nigdje utvrđen, ni ustavno, ni zakonski, a ne postoji ni u jednom međunarodnom dokumentu o ljudskim pravima. To je isforsirani termin, kojim su neki političari prvobitno željeli, štiteći agresore, da rat u BiH (1992.-1995.) predstave kao “građanski rat”. Isti su zašutjeli nakon presuda Haškog tribunal, pa su i te njihove želje nestale.

Nadalje, ovaj termin se koristi i koristi kao valjana pretpostavka za političku podjelu BiH. To je u kontinuitetu od potpisivanja Sporazuma za mir (Pariz, 14. decembar 1995. godine), do kad je važio jedan ustav, a to je Ustav Republike BiH. U okviru ovog ustava je potpisan Vašingtonski sporazum za Federaciju (UN - Vijeće sigurnosti marta 1994. godine). U tom sporazumu se koriste izrazi “peoples and cityzens of Bosnia and Herzegovina”, “majority of Srb population shall be made...”, zatim “Bosniacs and Croats as constituent peoples...” Prema tada važećem Ustavu Republike BiH prevod i značenje su vrlo jasni: nema, niti je bilo konstitutivnih naroda u okviru Ustava Republike BiH. Shodno tome, posljednja pozicija u Preambuli današnjeg Ustava BiH ima isto pravno značenje, jer je prepisana iz Vašingtonskog sporazuma za Federaciju, uz dodatak imenice “Srbs”.

Ova terminološka pometnja se odnosi na one političare (u i van BiH), koji su i nakon potpisanog Sporazuma za mir, nastavili sa ratnim idejama i namjeri podjele BiH, ne oružjem, već političkim aktivnostima, koje se prvenstveno odnose na metode: pritiska, ucjena i prevara.

Dokaz navedenih tvrdnji je činjenica, da su na matrici “konstitutivni narodi”, neposredno nakon potpisanog Sporazuma za mir, entiteti uradili svoje diskriminirajuće ustave sa podjelom teritorije BiH na osnovi “konstitutivnih naroda”. U vezi s tim, po apelaciji, je intervenisao Ustavni sud BiH (Djelimična odluka br. U-5/98 od 2000.).

Osnovni cilj i namjera Ustavnog suda BiH je bio efekat zaštite jednakopravnosti naroda i građana na prostoru BiH, u skaldu sa Ustavom BiH, a što je *de jure* upotpunosti i postignuto. Istovremeno, Ustavni sud se nije bavio valjanošću termina “konstitutivni narodi”, već je isti preuzeo iz Preambule Ustava BiH (nepotvrđeni prevod), bez navoda gdje i kad je ovaj termin zakonski ili ustavno utvrđen, te njegovo pravno značenje.

Termin “konstitutivni narodi” nije validan, a da jeste, bio bi usuprotnosti sa svim ostalim pozicijama Preambule, gdje ista kao uvod, jasno odražava legitime i legalne osnove Ustava BiH i njegove glavne vrijednosti. Ovaj termin se ne spominje u normativnom dijelu Ustava BiH, posebno ne u pogledu demokratskih prava, sloboda i jednakopravnosti građana (Član I “Bosna i Hercegovina” tačka 1. i 7., Član II “Ljudska prava i osnovne slobode”, te Anex I, posebno tačka 6.). Inače, nazivi tri naroda u BiH na službenim jezicima su: Bošnjački narod, Hrvatski narod i Srpski narod. Bošnjaci, Hrvati i Srbi (imenice u množini) su jednakopravni građani sa ostalima građanima (Romi, Crnogorci, Jevreji, Albanci...), a istovremeno su i pripadnici ova tri naroda, a ostali pripadnici nacionalnih manjina u BiH.

- (Čl. 20., 21. i 22.) Sabor utvrđuje status ERS u BiH, i time se upotpunosti miješa i “uređuje” unutrašnje društveno-političke odnose u BiH, a sve da bi se zaustavio politički, ekonomski i društveni razvoj BiH, generalno, a posebno put EU integracija. Ispravno je da, Parlamentarna skupština BiH utvrđuje i tumači pitanja navedena u ovim članovima, a što je Sabor potpuno neovlašten uzео sebi u “nadležnost”.
- (Čl.23.) Ovo je unutrašnje pitanje BiH, a što se dijelom odnosi i na Vijeće za implementaciju mira (Peace Implementation Council-PIC) i Visokog predstavnika (OHR). Od potpisivanja do danas niko nije mijenjao Sporazum za mir u BiH, izuzev Ustava BiH (Aneks IV), koji je postao dokument Parlamentarne skupštine BiH usvajanjem (26.03.2009. godine) Amandmana I. (član VI.4. “4. Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine...”).
U suštini, sadržajem člana 23. Sabor potiče samovolju i ekstremističku politiku ERS, svojim saborskim ocjenama i akcijama prema državnim nadležnostima BiH. Sve to saborsko, je usmjereno ka rušenju ustavno-pravnog poretka BiH, uz postizanje važnih pretpostavki za samostalnost ERS, van BiH.
- (Čl. 24.) BiH nije “dejtonska”, to je država 1000-godišnje istorije, a čl. 1. Ustava BiH u tom pogledu je jasan: “Republika Bosna i Hercegovina koja nastavlja državni kontiuitet pod imenom Bosna i Hercegovina...”. Entiteti u BiH su “dejtonski” prema Ustavu BiH, a istih legalno na području BiH nije bilo 1000 godina prije. Saborski netačni navodi i tvrdnje, u pogledu ljudskih prava i sloboda su apsolutno neprihvatljivi.
- (Čl. 27.) Svoju integraciju sa EU realizira svaka država za sebe, i u potrebnom nivou saradnje sa ostalima. Ovdje može biti i jeste u pitanju BiH i RS, a ne entiteti u BiH, posebno ako se odnosi na strateške nacionalne (državne) interese. ERS je entitet u BiH, koji nema pravo da vodi međunarodnu diplomatsku politiku, pa i proces EU integracija. Nacionalni (državni) interes RS mogu biti obostrani samo u odnosu sa BiH. U suštini, ovim članom Sabor potiče samovolju ERS i lidera Milorada Dodika, da mimo Institucija BiH, vodi posebnu stratešku diplomatsku politiku sa drugom državom (RS), a što RS javno podržava, očigledno. Sve ovo usmjereno je ka rušenju ustavno-pravnog poretka BiH, kako bi se ostvarila važna pravna pretpostavka za sjedinjavanje vlasti ERS i RS, što je apsolutno neprihvatljivo.
- (Čl.28.) Vojni i odbrambeni sistem BiH je upotpunosti zakonski regulisan. Sabor, a ni bilo ko drugi, svojim inicijativama i poticajima ERS ne smije djelovati protiv ustavnog i zakonskog sistema BiH i rušenja vojnog i

odbrambenog sistema BiH. Članstvo BiH u NATO savezu je regulisano državnim zakonom. ERS ne može slijediti bezbjednosnu politiku i biti dio vojnog i bezbjednosnog sistema RS, kao ni obratno.

Vojna neutralnost RS je ustanovljena "Rezolucijom Narodne skupštine o zaštiti suvereniteta, teritorijalnog integriteta i ustavnog poretka Republike Srbije" (26.12.2007. godine). Vojna neutralnost RS prema tački 6. ove rezolucije nije konačna, i ima privremeni karakter do referenduma građana RS. Uz to, RS ne može biti članica NATO-a zbog teritorijalnog spora sa Kosovom, kao ni bilo koja druga država koja ima međunarodni teritorijalni spor, jer je to striktno pravilo NATO-a.

- (Čl.29.) 15. septembar "Dan srpskog jedinstva, slobode i nacionalne zastave" nije državni, niti neki drugi praznik prema Zakonu o državnim i drugim praznicima u RS i Zakonu o praznicima ERS. Ovaj praznik nije obavezan, a usuprotnosti je sa naprijed pomenutom odlukom Ustavnog suda BiH.
- Državni praznik RS je "Sretenje - Dan državnosti Srbije i praznuje se 15. i 16. februar"^{vi}. Ovaj datum ne može biti Dan državnosti ERS, jer ista nije država, niti je u državi RS, već je u državi BiH, te se ujedinjeno i zajednički ne može proslavljati. Sretenje je i vjerski praznik, a što je odvojeno od državnih institucija u BiH. Pozicija ERS prema ovoj "sadorskoj propoziciji" je usuprotnosti sa Ustavom BiH (uz to Anex I) i multietničkoj strukturi građanstva ERS i BiH. Način kako to smatra Sabor, je ciljano ka spajanju ERS i RS puzajućim putem. Svakako, to je velika javna prevara, i teška povreda suvereniteta i integriteta BiH, što je apsolutno neprihvatljivo.
- (Čl. 30.) Himna "Bože pravde" kao svesrpska himna i dvoglavi orao Nemanjića kao nacionalni svesrpski grb je prevara Sabora napisana u Deklaraciji, jer se isto ne može odnositi na sve Srbe (svesrpski) u svijetu, već se odnosi samo na srpski narod RS i ERS, odnosno na jednu državu i jedan entitet, kako stoji u nazivu "Svesrpski sabor srpskog naroda, Republike Srbije i Republike Srpske". RS je država srpskog naroda, a ERS je entitet Bošnjaka, Hrvata, Srba i ostalih građana. Takav stav u Deklaraciji je u suprotnosti sa Ustavom BiH, i sa očiglednom namjerom puzajućeg političko-pravnog "usisavanja" (pripajanja) ERS u RS, a što je apsolutno neprihvatljivo.
- (Čl. 31.) U tekstu ovog člana se koristi izraz "srpski narod" u značenju "etnička nacionalnost", a istovremeno se koristi i "srpska nacionalnost" u značenju "srpska država", npr. "srpskog nacionalnog identiteta", "srpskih nacionalnih simbola" "srpskih nacionalnih praznika", što je apsolutno neprihvatljivo. Na ovaj način, vidljiva je namjera, ostvarenja puzajućeg političko-pravnog "usisavanja" (pripajanja) ERS u RS.
- (Čl. 37) Sve što se u ovom članu odnosi na BiH, regulisano je Ustavom BiH, Zakonom o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini i Osnovnim ugovorom između Bosne i Hercegovine i Srpske pravoslavne crkve.
- (Čl. 46. i 47.) Ovdje je veoma konkretno, a neustavno postavljena međunarodna saradnja RS i ERS, zanemarujući Ustav BiH i Institucije BiH, međunarodne sporazume iz oblasti transporta, energetike (UNECE, Transportna zajednica, Energetska zajednica itd.). Primjera radi, mostovi na rijeci Savi su građeni na osnovu međunarodnih sporazuma država BiH i Republike Hrvatske, te BiH i RS na rijeci Savi i rijeci Drini. Pravni status i korištenje rijeke Save je regulisano međunarodnim sporazumom. Shodno tome, ispravno je da se korištenje hidropotencijala rijeke Drine u graničnom dijelu BiH i RS reguliše posebnim sporazumom dvije države BiH i RS, kako bi se uspostavila jasna prava i obaveze, te riješila preduga vremenska samovolja u korištenju i prihodovnoj korisnosti jedne strane, a to je RS.

C) Nacionalni savet srpskog naroda

- Nacionalni savet srpskog naroda je **zadužen za koordinaciju, praćenje i izvršavanje akata Sabora i sopstvenih akata**, a koji u prvom redu, čine izabrani i imenovani predstavnici (funkcioneri) vlasti RS i ERS.
- Pogledati tačku B) 4. alineja 2. i 3. Nacionalni savet, prema Čl. 2. i Čl. 3. Deklaracije.

Nastavak slijedi: "II DIO Državno-politički algoritam", koji će jasno pokazati da je Entitet Republika Srpska, instrument državne politike Republike Srbije prema Bosni i Hercegovini, sa poznatim višegodišnjim ciljevima.

Autor: dr.sc. Izet Bajrambašić, pred. Pomorskog društva u BiH – Građanska inicijativa

(Tekst autoriziran: bez prava prisvajanja i uređivanja teksta, sa pravom kopiranja, objavljivanja i distribuiranja)

i Algoritm je precizno definisana procedura "korak po korak" i niz dobro definisanih pravila, kojom se ulazne vrijednosti pretvaraju u izlazne, potrebne za postizanje unaprijed jasno definisanog cilja. (u oblasti matematike i informacionih tehnologija vrijedi druga definicija).

ii Osnovni ugovor između Bosne i Hercegovine i Srpske pravoslavne crkve (Sl. list BiH–Međunarodni ugovori br. 03/08).

iii Zakon o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini ("Sl. list BiH, broj 5/04).

iv Nakon presude Haškog suda kojom je potvrđeno da je Srbija bila agresor na Republiku Bosnu i Hercegovinu i organizovala i provodila UZP, sad je vrijeme za potpisivanje Mirovnog sporazuma između BiH i RS. U tom pogledu, pozicija Republike Hrvatske prema BiH je ista. (op.a.).

v Dan srpskog jedinstva, slobode i nacionalne zastave kao praznik je uveden 2000.godine na zasjedanju Vijeća za saradnju Srbije i Republike Srpske (prema Sporazumu o specijalnim vezama). Ovaj datum kao "državni praznik" odabran je u znak sećanja na proboj Solunskog fronta 1918.godine.

vi Spomen na dan kada je na zboru u Orašcu 1804.godine dignut Prvi srpski ustanak i dan kada je u Kragujevcu 1835.godine izdan i zakletvom potvrđen prvi Ustav Knjaževstva Srbije. Sretenje, prema crkvenoj doktrini: na Sretenje je majka, četrdesetog dana od rođenja Isusa Hrista, otišla u hram da prinese žrtvu. Tamo je susrela starca Simeona, koji je u malom Isusu prepoznao Spasitelja. Taj susret je hrišćanski praznik - Sretenje i proslavlja se od 541.godine.